

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město, Tel. +420 257 042 094,
ID datové schránky: qr9ab9x, e-mail: arbitr@finarbitr.cz, <https://www.finarbitr.cz>

Navrhovatel

Zástupce

Mgr. Lucie Růžičková
advokát
IČO 631 23 606

Instituce I

Generali Investments CEE, investiční
společnost, a.s.
IČO 438 73 766
Na Pankráci 1720/123
140 00 Praha 4

Instituce II

Broker Consulting, a.s.
IČO 252 21 736
Jiráskovo náměstí 2684/2
326 00 Plzeň

Č. j. FA/SR/KI/708/2016 - 5

Praha 18. 5. 2018

Nález

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 20. 5. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh Navrhovatele proti Instituci I a Instituci II, vedeném podle tohoto zákona a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, o určení neplatnosti smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů č. ■ ze dne 20. 5. 2013, o povinnosti Instituce I vydat Navrhovateli bezdůvodné obohacení se zákonným úrokem z prodlení a o povinnosti Instituce II zaplatit částku ve výši 68.028 Kč se zákonným úrokem z prodlení, takto:

- I. Řízení se v části o určení neplatnosti smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů č. ■, kterou navrhovatel, ■, uzavřel dne 20. 5. 2013 s institucí, Generali Investments CEE, investiční společnost, a.s., IČO 43873766, se sídlem Na Pankráci 1720/123, 140 00 Praha 4, a o vydání bezdůvodného obohacení, zastavuje podle § 14 odst. 1 písm. c) zákona o finančním arbitrovi.
- II. Instituce, Broker Consulting, a.s., IČO 25221736, se sídlem Jiráskovo náměstí 2684/2, 326 00 Plzeň, je povinná navrhovateli, ■, zaplatit částku ve výši 17.039,20 Kč (slovy: sedmnáct tisíc třicet devět korun českých dvacet haléřů) spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 17.039,20 Kč od dne 20. 7. 2016 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci nálezu.
- III. Instituce, Broker Consulting, a.s., IČO 25221736, se sídlem Jiráskovo náměstí 2684/2, 326 00 Plzeň, je povinna uhradit podle § 17a zákona o finančním arbitrovi sankci ve výši 15.000 Kč, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto nálezu na účet Kanceláře finančního arbitra vedený u České národní banky, č. 19-3520001/0710, var. symbol 7082016, konst. symbol 558.

Odůvodnění:

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá po Instituci II, jako investičním zprostředkovateli, náhrady škody z důvodu porušení odborné péče při poskytování investičních služeb.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel a Instituce I uzavřeli dne 20. 5. 2013 prostřednictvím Instituce II smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů č. ■■■, ve které si sjednali, že práva a povinnosti neupravené touto smlouvou se řídí podmínkami k investování Instituce I prostřednictvím Instituce II (dále jen „Podmínky k investování“), statutem či prospektem příslušného podílového fondu, ceníkem a příslušnými právními předpisy (dále jen „Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů“).

Finanční arbitr považuje Navrhovatele za spotřebitele ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí II nevystupoval jako fyzická osoba, která nejedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Finanční arbitr zjistil, že Instituce II je podle veřejného rejstříku a podle seznamu finančních institucí vedeného Českou národní bankou investičním zprostředkovatelem ve smyslu § 29 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“).

Finanční arbitr je příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí II, neboť se jedná o spor mezi spotřebitelem a investičním zprostředkovatelem ve smyslu § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle § 7 občanského soudního řádu dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel potvrzuje, že dne 20. 5. 2013 uzavřel s Institucí I Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů, a to prostřednictvím vázaného zástupce Instituce II ■■■, v období před 13. 12. 2012 vykonávajícího činnost pro společnost OVB Allfinanz, a.s., IČO 48040410 (dále jen „IZ OVB“) a v období od 13. 12. 2012 do 16. 4. 2014 činného pro Instituci II obdobně jako vázaný zástupce (dále jen „Vázaný zástupce“). Předmětem Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů bylo obstarání koupě cenných papírů kolektivního investování nabízených Institucí I v rámci individuálního investičního programu Instituce I (dále jen „IIP“) po dobu 10 let při měsíční investici ve výši 10.000 Kč s cílovou částkou 1.200.000 Kč.

Navrhovatel tvrdí, že v souvislosti s uzavřením Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a v příčinné souvislosti s jednáním Vázaného zástupce (resp. Instituce II) mu vznikla škoda.

Navrhovatel tvrdí, že Vázaný zástupce, který jednal za Instituci II, byl v době uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů oprávněn k poskytování služby přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů, avšak nikoli služby investičního poradenství. Navrhovatel spolupracoval s Vázaným zástupcem již v době jeho působení ve společnosti IZ OVB a Vázaný zástupce se vždy prezentoval jako finanční poradce a nabízel Navrhovateli konkrétní finanční doporučení, nikdy neinformoval Navrhovatele o rozsahu činností, které je oprávněn pro Instituci II vykonávat. Navrhovatel mu důvěřoval jako odborníkovi v oblasti pojištění a investování a z toho důvodu mu svěřil veškeré záležitosti týkající se jeho financí; Vázaný zástupce byl tedy detailně informován o finanční situaci Navrhovatele a o smlouvách o finančních službách, které uzavřel, znal tedy výši disponibilních zdrojů a finančních rezerv Navrhovatele.

Navrhovatel tvrdí, že sám nikdy žádné finanční služby aktivně nepoptával, aktivní byl vždy Vázaný zástupce, který Navrhovatele pravidelně kontaktoval. Smlouvy, které mu Vázaný zástupce zprostředkoval, uzavíral především za účelem zhodnocení finančních prostředků.

Navrhovatel tvrdí, že s Vázaným zástupcem uzavřel více smluv o finančních službách: Smlouvu Conseq a čtyři pojistné smlouvy (dále jen „Pojistné smlouvy“). Na všech těchto smlouvách měl uhrazen vstupní poplatek v plné výši, o čemž Vázaný zástupce věděl, protože smlouvy zprostředkoval a ze vstupního poplatku obdržel provize.

Navrhovatel tvrdí, že Vázaný zástupce oslovil Navrhovatele s nabídkou na uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v době, kdy Navrhovatel „neměl žádné dodatečné volné finanční prostředky a neuvažoval o žádné další formě investování“, což dokládá Záznamem o schůzce 1, ve kterém je uvedeno, že Navrhovatel má čistý měsíční příjem ve výši 25.000 Kč, který stěží pokrýval závazky z výše uvedených smluv a ani neočekával, že by se tato situace měla změnit.

Navrhovatel tvrdí, že mu Vázaný zástupce představil fondy kolektivního investování Instituce I jako vhodnou investiční příležitost pro doplnění finančního portfolia Navrhovatele zaměřeného na tvorbu budoucí finanční rezervy s vysvětlením, že v době spolupráce s IZ OVB tyto fondy neměl k dispozici, a proto je nemohl doporučit. Vázaný zástupce doporučil Navrhovateli i poměr rozložení investice v IIP do konkrétních podílových fondů, což Navrhovatel akceptoval.

Navrhovatel namítá, že argumentaci pro uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů Vázaný zástupce účelově založil na rozdílné výši vstupních poplatků, přičemž připustil, že totožné podílové fondy lze pořídit i prostřednictvím Smlouvy Conseq, a Vázaný zástupce tedy věděl, že je možné podílové fondy nakoupit i prostřednictvím Smlouvy Conseq. Argumentace výši vstupních poplatků podle Navrhovatele dokazuje, že Vázaný zástupce srovnání provedl pouze s cílem motivovat Navrhovatele k uzavření nové smlouvy, přestože věděl, že tyto poplatky nemusel Navrhovatel vůbec hradit, pokud by podílové fondy nakoupil prostřednictvím Smlouvy Conseq, kde ještě neproinvestoval celou cílovou částku.

Navrhovatel dovozuje, že podobně mohl do těchto podílových fondů investovat i prostřednictvím Pojistné smlouvy ČP, což i činil. Navrhovatel tvrdí, že finanční prostředky na hrazení Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů získal omezením plateb na Pojistné smlouvě ČP a současně namítá, že tím Vázaný zástupce zneužil svou informační převahu a za použití nekalých obchodních praktik způsobil Navrhovateli škodu. Navrhovatel dále namítá, že Vázaný zástupce tak činil pouze s ohledem na vlastní provizi a v rozporu s povinnostmi na něj kladenými zákonem o podnikání na kapitálovém trhu, když porušil povinnost jednat s odbornou péčí a nechránil nejlepší zájem Navrhovatele, protože pokud existoval požadavek Navrhovatele na nákup podílových fondů Instituce I a zároveň nedisponoval žádnými dodatečnými finančními prostředky nad rámec stávajících plateb na dříve uzavřené smlouvy o finančních službách, bylo povinností Vázaného zástupce doporučit mu realizaci takového požadavku prostřednictvím Smlouvy Conseq nebo Pojistné smlouvy ČP, protože taková varianta by nebyla spojena se vznikem dalších poplatků.

Navrhovatel argumentuje, že dne 20. 5. 2013 nedůvodně a pouze na základě doporučení Vázaného zástupce uzavřel Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a dne 22. 8. 2013 navýšil částku pravidelné měsíční investice, a na vstupním poplatku uhradil celkem 68.028 Kč (z toho 34.951 Kč činí poplatek při uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a zbylou částku poplatek při navýšení cílové částky), čímž mu vznikla škoda.

Navrhovatel argumentuje, že mezi jednáním Vázaného zástupce a škodou existuje příčinná souvislost, když kauzální řetězec popisuje následovně: Vázaný zástupce oslovil

Navrhovatele s nabídkou pořízení podílových fondů Instituce I; Vázaný zástupce zamířel podstatnou skutečnost, že prostřednictvím stávající smlouvy mohl Navrhovatel tytéž podílové listy fondů pořídit bez dodatečných nákladů.

Navrhovatel argumentuje, že Vázaný zástupce nejednal s odbornou péčí podle § 32 odst. 8 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, protože doporučil a zprostředkoval Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v rozporu se zájmy klienta. Smlouva neměla pro Navrhovatele žádný ekonomický prospěch oproti stavu před jejím uzavřením, protože do stejných fondů mohl Navrhovatel investovat i prostřednictvím Smlouvy Conseq a již do nich investoval i prostřednictvím Pojistné smlouvy ČP, jediným důsledkem uzavření nové smlouvy tak bylo uhrazení vstupního poplatku ve výši 68.028 Kč.

Navrhovatel argumentuje, že Vázaný zástupce porušil povinnosti podle § 15a zákona o podnikání na kapitálovém trhu, protože *„produkt prezentoval zavádějícím způsobem, vyzdvihoval pouze výhody Smlouvy a zamířel důležité skutečnosti, zejména pak možnost pořídit doporučené fondy Společnosti prostřednictvím stávajících smluv v majetku Navrhovatele bez nutnosti hradit dodatečné náklady“*.

Navrhovatel odkazuje, že podle § 32a odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu odpovídá za činnost vázaného zástupce zastoupený a podle odst. 6 nahradí škodu způsobenou vázaným zástupcem zastoupený tak, jako by ji způsobil sám.

6. Tvrzení Instituce II

Instituce II namítá, že ve Smlouvě Conseq nebyla stanovena cílová částka, protože se jednalo o jednorázovou investici a pokud by tedy Navrhovatel nakupoval podílové listy podílových fondů přes tuto smlouvu, musel by také uhradit vstupní poplatek.

Instituce II namítá, že Navrhovatelův nárok na úhradu zákonného úroku z prodlení je neoprávněný, protože ho Navrhovatel požaduje i za dobu, kdy Instituce II nevěděla o tom, že Navrhovateli vznikla škoda. Dopis, kterým Navrhovatel uplatnil nárok na náhradu škody, nelze brát jako započítání vymáhání nároku, když o vymáhání by se mohlo jednat až po nevyhovění reklamaci.

Instituce II argumentuje, že převedením peněžních prostředků z Pojistné smlouvy ČP na Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů došlo k refinancování investičního životního pojištění a peněžní prostředky tím byly lépe zhodnoceny. Vázaný zástupce podle Instituce II postupoval správně, protože tímto převodem došlo k úsporám na straně Navrhovatele.

Instituce II namítá, že *„není možné považovat za jednu produktovou skupinu produkty investičního životního pojištění ... a produkty pravidelného investování“*, protože pojištění směřuje k zajištění jiných potřeb klienta, než ke kterým směřuje Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

Instituce II odmítá tvrzení Navrhovatele, že uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů nemělo pro Navrhovatele ekonomický prospěch, když Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů je produkt, který má výrazně nižší průběžné poplatky než Pojistná smlouva ČP a také finanční prostředky jsou na ní lépe dostupné.

8. Tvrzení Dožádané instituce

Dožádaná instituce potvrzuje, že Smlouvu Conseq zprostředkoval Vázaný zástupce v době, kdy působil u IZ OVB.

Dožádaná instituce potvrzuje, že u Smlouvy Conseq došlo na základě oznámení o změně údajů ze dne 13. 12. 2012 ke změně investičního zprostředkovatele na Instituci II, kterou zastupoval Vázaný zástupce.

Dožádaná instituce vysvětlila, že ke změně investičního zprostředkovatele dochází na základě písemné žádosti zákazníka a že nový investiční zprostředkovatel i jeho vázaný zástupce pak mají přístup k informacím o aktuálním stavu smlouvy, hodnotě investičního účtu i o historických transakcích na investičním účtu zákazníka.

Dožádaná instituce potvrzuje, že u Smlouvy Conseq nebyl sjednán trvalý pokyn, tedy ani cílová částka ani předplacený vstupní poplatek. Navrhovatel ke dni 20. 5. 2013 vložil tři vklady v celkové výši 296.769 Kč a osmi výběry vybral částku v celkové výši 298.235,90 Kč.

9. Jednání o smíru

Finanční arbitr v souladu s § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval během řízení účastníky opakovaně ke smírnému vyřešení sporu. Instituce II konečným stanoviskem tvrdí, že se o smírné řešení sporu usilovala již v reklamačním řízení, avšak smír již nepovažuje za možný. Navrhovatel finančnímu arbitrovi sdělil, že ke smírnému vyřešení sporu s Institucí II nedošlo. Snaha finančního arbitra o smírné řešení sporu tak nebyla úspěšná.

10. Právní posouzení

Finanční arbitr podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Finanční arbitr při rozhodování aplikuje rozhodné psané právo, posuzuje všechny shromážděné podklady samostatně i ve vzájemné souvislosti s přihlédnutím k předmětu projednávaného sporu. Finanční arbitr se tam, kde je to možné, opírá a odvolává na relevantní ustálenou judikaturu obecných soudů nebo Ústavního soudu. Finanční arbitr tak činí proto, aby jeho rozhodnutí bylo věcně a právně správné a přesvědčivé pro obě strany sporu, a zároveň i pro soud, který bude případně na základě žaloby kterékoli strany sporu rozhodnutí finančního arbitra přezkoumávat, rozhodnutí finančního arbitra jako správné potvrdil a žalobu proti němu zamítl.

10.1 *Rozhodná právní úprava*

Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů uzavřeli Navrhovatel a Instituce I za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý občanský zákoník“), a zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“).

Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nový občanský zákoník“), který nahradil s účinností od 1. 1. 2014 starý občanský zákoník i obchodní zákoník, se tímto zákonem (myšleno novým občanským zákoníkem) „řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti“ a podle odstavce 3 platí, že se právní poměry, na které se nevztahuje odstavec druhý (práva osobní, rodinná a věcná) a „vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“ řídí dosavadními právními předpisy, v tomto případě tedy starým občanským zákoníkem a obchodním zákoníkem.

Pro posouzení odpovědnosti za škodu Instituce II je rozhodná právní úprava obchodního zákoníku, protože podle § 261 odst. 3 písm. c) obchodního zákoníku se úplatné smlouvy týkajících se cenných papírů a jejich zprostředkování řídí tímto zákonem bez ohledu na povahu jejich účastníků (jde o absolutní obchody).

Finanční arbitr Navrhovatele považuje za průměrného spotřebitele, protože nezjistil skutečnost prokazující, že by Navrhovatel byl v rozhodné době zranitelným spotřebitelem, či se nacházel v jiném obdobně klasifikovatelném postavení odůvodňujícím specifický postup finančního arbitra ve věci. Navrhovatel v době sjednání Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů již do podílových fondů investoval, a to v nezanedbatelném rozsahu a nebyl sociálně či majetkově slabý. Průměrným spotřebitelem se rozumí spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory. Shodné pojetí převzal i Nejvyšší soud České republiky v rozsudku ze dne 30. 5. 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006, nebo v rozsudku ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 23 Cdo 1057/2009.

10.2 Rozhodná smluvní úprava

Ve smluvním vztahu mezi Navrhovatelem a Institucí II, jehož základem je zprostředkovatelská činnost, neuzavřely smluvní strany písemnou smlouvu; je však obchodní zvyklostí, že investiční zprostředkovatel a klient spolu neuzavírají smlouvu v písemné formě. Práva a povinnosti ve smluvním vztahu mezi Navrhovatelem a Institucí II vedle kogentních ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu dále určuje Investiční dotazník 1 a 2 a Záznam o schůzce 1 a 2.

10.3 Skutková zjištění

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů zjistil, že

- a) Navrhovatel podepsal dne 20. 5. 2013 dokument označený jako Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů, ve kterém
  - i. je označený jako podílník;
  - ii. je Instituce I označena jako investiční společnost;
  - iii. se zavázal měsíčně investovat částku ve výši 10.000 Kč po dobu 10 let s cílovou částkou investice ve výši 1.200.000 Kč;
  - iv. je vstupní poplatek vyčíslen ve výši 34.951 Kč;
  - v. si zvolil variantu jednorázové úhrady vstupního poplatku;
  - vi. si s Institucí I jako předmět podle článku II odst. 1 této smlouvy sjednali úpravu podmínek pro koupi a odkup podílových listů otevřených podílových fondů nabízených Institucí I; jedná se tedy o návrh rámcové smlouvy k nákupu předem neurčených podílových listů podílových fondů, které nabízí Instituce I, jejichž počet je ohraničen jen cílovou částkou;
  - vii. si s Institucí I sjednali v článku VII. „Pravidelné investování“ Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů variantu investice, a to pravidelné investování „IIP“, což je podle Podmínek k investování označení pro „*individuální investiční program*“, který je založen na rozložení pravidelné investice podílníka v podílových listech otevřených podílových fondů Instituce I v poměru určeném v realizační smlouvě;
- b) v článku VII. Univerzální žádosti Navrhovatel potvrdil variantu pravidelného investování s názvem „*individuální investiční program*“ s trvalým pokynem k rozložení měsíční částky investice ve výši 10.000 Kč do podílových listů podílových fondů v poměru 40 % podílový fond FZL, 40 % podílový fond FNA a 20 % podílový fond FRE;
- c) Navrhovatel podepsal dne 27. 10. 2012 smlouvu o obstarání nákupu a prodeje investičních nástrojů, ve které je Navrhovatel označen jako „Klient“ a jako „Obchodník“ Dožádaná instituce, s jednorázovou investicí ve výši 200.000 Kč s nulovým vstupním poplatkem, tedy bez předplacené cílové částky (tj. Smlouva Conseq);

- d) Navrhovatel podepsal dne 7. 12. 2009 smlouvu investičního životního pojištění, ve které je Navrhovatel označen jako „Pojistník“ a společnost Česká pojišťovna, a.s. jako „Pojistitel“, s celkovým lhůtním pojistným ve výši 5.000 Kč měsíčně a volbou umístění pojistného do fondu FRE (tj. Pojistná smlouva ČP);
- e) z Protokolu k pojištění vyplývá, že Vázaný zástupce doporučil Navrhovateli navýšit pojistné na Pojistné smlouvě ČP za účelem „*dlouhodobé kumulování finančních prostředků ve fondu zlatém + fondu ropného a energetického průmyslu*“, zároveň z Pojistné modelace vyplývá, že navýšená částka měla být ve výši 10.000 Kč;
- f) z Přehledu plateb ČP vyplývá, že ke dni 1. 5. 2011 Navrhovatel navýšil částku měsíčního pojistného na 10.000 Kč a ke dni 1. 6. 2013 ji snížil na 1.000 Kč, v období červen až prosinec 2013 neuhradil Navrhovatel na pojistném žádnou částku;
- g) ze Záznamu o schůzce 1 vyplývá, že Navrhovatel měl k datu uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů celkový měsíční čistý příjem 25.000 Kč a disponibilní rezervy 300.000 Kč;
- h) ze sdělení České pojišťovny, a.s. adresovaného Navrhovateli ze dne 3. 8. 2015 vyplývá, že dne 20. 11. 2012 Navrhovatel provedl na Pojistné smlouvě ČP mimořádný výběr ve výši 200.000 Kč a maximální výše mimořádného výběru ke dni 3. 8. 2015 byla 47.439 Kč;
- i) z Pokynů, které předložila Dožádaná instituce, vyplývá, že Navrhovatel v rámci Smlouvy Conseq dne 3. 4. 2013 prodal podílové listy fondu Conseq dluhopisový v hodnotě 25.200 Kč, dne 20. 5. 2013 v hodnotě 35.000 Kč, dne 21. 6. 2013 v hodnotě 25.200 Kč, dne 22. 8. 2013 v hodnotě 45.000 Kč, dne 27. 9. 2013 vybral z peněžních zůstatků 55.200 Kč a současně nakoupil podílové listy fondu Conseq dluhopisový v hodnotě 15.589 Kč a dne 4. 10. 2013 v hodnotě 25.980 Kč, dne 3. 1. 2014 prodal podílové listy v hodnotě 55.200 Kč dne 2. 4. 2014 prodal všechny podílové listy;
- j) ze Záznamu o schůzce 2 vyplývá, že Navrhovatel dne 22. 8. 2013 vyjádřil zájem o zvýšení částky měsíční investice na Smlouvě o podmínkách pro koupi a prodej podílových listů z částky 10.000 Kč na 20.000 Kč;
- k) z Pokynů vyplývá, že Vázaný zástupce přijímal pokyny Navrhovatele k nákupu, prodeji nebo modifikaci trvalých pokynů na Smlouvě Conseq minimálně v období ode dne 3. 4. 2013 do dne 3. 1. 2014, tedy během působení Vázaného zástupce pro Instituci II;
- l) z Investiční modelace Classic Invest vyplývá, že Dožádaná instituce měla k datu uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v nabídce investice do podílových fondů FZL, FRE a FNA, které Navrhovatel nakoupil prostřednictvím Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

Finanční arbitr ze shromážděných podkladů dovozuje, že

- (i) z podkladů pod písmenem c) a l) plyne, že Navrhovatel nemohl do podílových fondů FZL, FRE a FNA investovat přes Smlouvu Conseq bez vynaložení dodatečných nákladů;
- (ii) z podkladu pod písmenem d) plyne, že Navrhovatel mohl do podílových fondů FZL, FRE a FNA investovat přes Pojistnou smlouvu ČP;
- (iii) z podkladu pod písmenem f) plyne, že Navrhovatel v souvislosti s uzavřením Smlouvy o podmínkách pro koupi a prodej podílových listů dne 20. 5. 2013 snížil částku měsíční investice na Pojistné smlouvě ČP;
- (iv) z podkladů pod písmenem i) plyne, že v souvislosti s uzavřením Smlouvy o podmínkách pro koupi a prodej podílových listů a při navýšení částky získával Navrhovatel prostředky na uhrazení vstupních poplatků a hrazení pravidelných plateb výběry ze Smlouvy Conseq.

10.4 Skutkové okolnosti jednání a právního vztahu Vázaného zástupce a Navrhovatele

Z uzavřených smluv týkajících se finančních služeb (Smlouva Conseq, Pojistné smlouvy ČP) má finanční arbitr za prokázané, že Vázaný zástupce spolupracoval s Navrhovatelem již

v období činnosti Vázaného zástupce pro IZ OVB, tedy v období předcházejícím činnosti Vázaného zástupce pro Instituci II.

Finanční arbitr zjistil z Investičního dotazníku 1 (20. 5. 2013) a 2 (22. 8. 2013) – tento investiční dotazník je obsahově totožný s Investičním dotazníkem 1 a věcně souvisí s navýšením cílové částky a měsíční investice z 10.000 Kč na 20.000 Kč – že Instituce II prostřednictvím Vázaného zástupce zjišťovala vedle znalostí a zkušeností Navrhovatele v oblasti investic, také jeho finanční zázemí (tj. zdroj příjmů, zdroj peněžních prostředků použitých k investici, očekávanou výši příjmů za rok) a investiční cíle (účel investice, poměr investice k majetku, investiční horizont, vztah k investičnímu riziku, vztah k likviditě investice a frekvence investice).

K záznamu (významnějšího) jednání mezi klientem a Vázaným zástupcem potom Instituce II používá také standardizovaný formulář, označený jako „Záznam o schůzce“ s doplňující informací „*Profil klienta pro zprostředkování penzijního připojištění, stavebního spoření a samostatných pojišťovacích a investičních produktů*“, jenž slouží k zaznamenání a zjištění rozsáhlého souboru informací z oblasti osobního stavu a správy majetku klienta, jeho finančních požadavků a potřeb a k následnému doporučení vhodného produktu – „doporučení zprostředkovatele“. Instituce II tedy detailně zjišťovala finanční zázemí Navrhovatele, a to včetně měsíčních příjmů, soupisu majetku, finančních závazků a disponibilních rezerv Navrhovatele. Instituce II dále zjišťovala požadavky a potřeby Navrhovatele v oblasti pojištění (pojištění osob a majetku), v oblasti důchodového spoření a ve zbytkové oblasti „*požadavky a potřeby klienta – ostatní (investice, úvěry, konta)*“. Záznam o schůzce 1 a 2 současně zaznamenává konkrétní doporučený finanční produkt, kterým je v případě Záznamu o schůzce 1 a 2 Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

Jak Investiční dotazník 1 a 2, tak Záznam o schůzce 1 a 2 formulářovou formou slouží ke zjištění informací, které jsou podkladem pro provedení testu vhodnosti podle § 15h odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, který je zase nutným předpokladem poskytnutí investiční služby s poradenským prvkem; současně je Investiční dotazník 1 a 2 stejně jako Záznam o schůzce 1 a 2 ve všech relevantních částech Navrhovatelem vyplněn.

Ze Záznamu o schůzce 1, který je přílohou Investičního dotazníku 1, finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel vyplnil, že není hlavním živitelem domácnosti, nevlastní žádný majetek, vyživuje jednu osobu, jeho čisté měsíční příjmy jsou 25.000 Kč, disponibilní rezervy má ve výši 300.000 Kč, nemá žádné finanční závazky ani pravidelné měsíční splátky závazků a vidí výhled své finanční situace pozitivně. Navrhovatel nepotřeboval řešit pojištění osob, majetku, ostatní pojištění ani spoření na penzi. Navrhovatel vyjádřil požadavek kumulace finančních prostředků na stáří, který upřesnil slovy „*postupné uvolňování finančních prostředků do akciových OPF*“.

Finanční arbitr zjistil, že v poli „Doporučení zprostředkovatele“ Vázaný zástupce doporučil pouze jeden finanční produkt „ČP INVEST“ s částkou měsíční investice ve výši 10.000 Kč měsíčně s odůvodněním „*ukládání fin. prostředků na stáří*“. Vázaný zástupce tedy nedoporučil žádný jiný finanční produkt a ani v poli „Odmítnuté produkty“ nevedl být jediný finanční produkt, který by byl předmětem Navrhovatelovy úvahy a současně předmětem návrhu Vázaného zástupce k možnosti investice či spoření.

Navrhovatel na základě výše uvedeného doporučení zprostředkovatele podle Záznamu o schůzce I zvolil produkt „Pioneer – prav. inv.“ ve výši 10.000 Kč měsíčně (a to v poli „Zprostředkované produkty“) – ve skutečnosti však uzavřel Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů s měsíční investicí ve výši 10.000 Kč a finanční arbitr ze všech okolností dovedl, že předmětem doporučení Vázaného zástupce byla právě Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů.

V Investičním dotazníku 1 a 2 Navrhovatel uvedl, že má zkušenosti s investicemi do smíšených a akciových fondů a v minulosti pravidelně nebo velmi často investoval do cenných papírů v celkovém objemu do 1.000.000 Kč. Navrhovatel v Investičním dotazníku 1 a 2 uvedl, že jeho očekávaná výše příjmů činí 300.000 Kč ročně.

Finanční arbitr zjistil z porovnání Investiční modelace Classic Invest, z Investiční modelace ČPI 1 a Pojistné smlouvy ČP, které předložil sám Navrhovatel, že do podílových listů Podílových fondů bylo možné v období před uzavřením Smlouvy o podmínkách pro koupi a prodej podílových listů investovat také prostřednictvím Smlouvy Conseq a Pojistné smlouvy ČP; tato skutečnost je zřejmá při běžném vizuálním porovnání těchto modelací a smlouvy a jednoduché logické úvaze. Finanční arbitr má tak za prokázané, že Navrhovatel věděl již k okamžiku před podpisem návrhu Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů o možnosti investovat do podílových listů Podílových fondů i prostřednictvím Smlouvy Conseq nebo Pojistné smlouvy ČP.

Ze Záznamu o schůzce 2 vyplývá, že Navrhovatel není hlavním živitelem domácnosti, nevlastní žádný majetek, vyživuje jednu osobu, jeho čisté měsíční příjmy jsou 25.000 Kč, disponibilní rezervy jsou ve výši 300.000 Kč, nemá žádné finanční závazky ani pravidelné měsíční splátky závazků a vidí výhled své finanční situace pozitivně. Navrhovatel si nepřál ani nepotřeboval řešit pojištění majetku, ostatní pojištění ani spoření na penzi. Navrhovatel vyjádřil požadavek a potřebu „kumulace finančních prostředků na stáří“, kterou současně upřesnil slovy „postupné uvolňování fin. prostředků do akciových OPF“. Doporučení zprostředkovatele bylo definováno jako „ČP INVEST => pr. inv.“, ve výši z 10.000 Kč měsíčně na 20.000 Kč měsíčně s odůvodněním „snižování investičního rizika postupným ukládáním do akciových OPF“. Navrhovatel na základě výše uvedeného doporučení zprostředkovatele zvolil produkt „ČP INVEST - pr. inv.“ v rozsahu 20.000 Kč měsíčně.

Z žádosti o pravidelné investování ze dne 22. 8. 2013 finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel požádal prostřednictvím Instituce II o zvýšení své pravidelné měsíční investice na Smlouvě o podmínkách pro koupi a prodej podílových listů o částku 10.000 Kč (tj. celkem na 20.000 Kč měsíčně).

10.5 Právní kvalifikace jednání Vázaného zástupce, resp. Instituce II jako investičního zprostředkovatele

Za Navrhovatelem vymezené jednání Vázaného zástupce nese právní odpovědnost Instituce II; tento závěr vyplývá jednoznačně z právní úpravy – podle § 32a odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu platí „[z]a výkon činností uvedených v odstavci 1 vázaným zástupcem odpovídá zastoupený. Za škodu způsobenou vázaným zástupcem při výkonu jeho činností odpovídá zastoupený.“ Instituce II přitom vystupovala ve vztahu k Vázanému zástupci jako zastoupený.

Pro posouzení věci je podstatné, jakou investiční službu Instituce II Navrhovateli při sjednání Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů poskytla, neboť zjištění povahy poskytnuté investiční služby určí rozsah práv a povinností, které spravovaly investiční vztah Navrhovatele a Instituce II, a které Instituce II byla povinna vykonávat s odbornou péčí. Jednat s odbornou péčí je povinen jak vázaný zástupce, tak investiční zprostředkovatel (srov. § 32a odst. 7 a § 32 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu).

Posouzení otázky povahy služby poskytnuté Navrhovateli lze rozdělit do dvou rovin, a to roviny formální, tedy do posouzení náležitostí a obsahu dokumentace, kterou Instituce II formulářovou formou rámcově předurčuje průběh předmluvní fáze (protože i z této skutečnosti lze vyvodit podstatné indicie, nebo přímo závěry, o službě, která byla poskytnuta) a roviny materiální, tedy do posouzení obsahu v průběhu řízení prokázaného skutečného obsahu jednání mezi Vázaným zástupcem a Navrhovatelem.

10.5.1 Formální stránka poskytované služby

Finanční arbitr zjistil, že Instituce II v části „Informace pro zákazníky“ Investičního dotazníku 1 a 2 upozorňuje na to, že poskytuje investiční službu podle § 4 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, kde je současně uvedeno, že tuto investiční službu poskytuje prostřednictvím vázaných zástupců ve smyslu § 32a a násl. zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Pod částí zjišťující informace od zákazníka obsahuje Investiční dotazník 1 i 2 drobným písmem napsané prohlášení Instituce II, že neposkytuje investiční službu investičního poradenství, ale pouze investiční službu „zprostředkování pokynu“ (tj. přijímání a předávání pokynů).

Přesto však tento samý formulář investičního dotazníku dále obsahuje sdělení zákazníkovi, že tento „...bere na vědomí, že pokud některou otázku odpověděl nepravdivě nebo zamlčel některé podstatné skutečnosti, vystavuje se nebezpečí, že investiční zprostředkovatel mylně vyhodnotí jeho skutečné potřeby a zvolí pro zákazníka investiční strategii, která pro něj není nejvhodnější (sic)...“, tedy informaci, která zákazníkovi zřetelně naznačuje poradenskou aktivitu a analytickou činnost Instituce II, a že účelem shromažďovaných informací je zvolit (Institucí II) pro zákazníka tu nejvhodnější investiční strategii, tedy vyhodnotit vhodnost investice.

Podle § 15h odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu při provádění testu vhodnosti platí, že „[p]ři poskytování investiční služby uvedené v § 4 odst. 2 písm. d) a e) je obchodník s cennými papíry povinen získat od zákazníka nezbytné informace o jeho a) odborných znalostech v oblasti investic, b) zkušenostech v oblasti investic, c) finančním zázemí a d) investičních cílech.“

Finanční arbitr v rámci zjištění skutkových okolností v části 10.4 nálezu dovodil, že jak formulář investičního dotazníku (Investiční dotazník 1 a 2), tak formulář záznamu o schůzce (Záznam o schůzce 1 a 2) formulářovou formou zjišťují informace o znalostech a zkušenostech zákazníka, jeho investičních cílech a finančním zázemí; věcný záběr zjišťovaných informací v těchto podkladech je tak nastaven pro zajištění informací nikoli pro provedení testu přiměřenosti, ale pro provedení testu vhodnosti podle § 15h odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu (a následném vyhodnocení zjištěných informací poskytovatelem investiční služby je potom předpokladem poskytnutí investiční služby s poradenským prvkem – tedy i investičního poradenství). Věcný záběr zjišťovaných informací umožňoval poskytnutí služby investičního poradenství, protože vytvářel pro její poskytnutí podmínky.

10.5.2 Materiální stránka poskytované služby

Formuláře investičního dotazníku a záznamu o schůzce zjištění informací pro provedení testu vhodnosti nejen umožňovaly, ale jak vyplynulo ze zjištění skutkových okolností v části 11.4 nálezu, Investiční dotazník 1 a 2, stejně jako Záznam o schůzce 1 a 2, je ve všech relevantních částech (znalosti a zkušenosti Navrhovatele a jeho finanční zázemí a investiční cíle), a v rozsahu informací adekvátním pro provedení testu vhodnosti Navrhovatelem vyplněn, na základě čehož lze dojít k závěru, že Instituce II v případě Navrhovatele skutečně vstupní informace pro provedení testu vhodnosti zjišťovala a poskytnutí služby investičního poradenství tak v projednávaném sporu jednoznačně poskytnuto být mohlo (dispozice § 15h odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu byla naplněna).

Ke kvalifikaci poskytnuté investiční služby jako investičního poradenství je dále nutné, aby služba naplňovala relativně jednoznačně vymezená kritéria v § 4 odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, tj. „poskytování individualizovaného poradenství, které směřuje přímo či nepřímo k nákupu, prodeji, úpisu, umístění, vyplacení, držbě nebo jinému nakládání s konkrétním investičním nástrojem nebo nástroji nebo k uplatnění práva na takové nakládání, a to bez ohledu na to, zda je poskytováno z podnětu zákazníka nebo

potenciálního zákazníka či obchodníka s cennými papíry.“ Tedy vedle zjišťování vstupních informací pro provedení testu vhodnosti je pro naplnění skutkové podstaty investičního poradenství nutné také jejich následné individuální posouzení (tj. ve vztahu ke konkrétnímu zákazníkovi) a vyhodnocení vedoucí k doporučení konkrétního, a podle doporučující osoby vhodného, investičního produktu.

Struktura formuláře záznamu o schůzce systematicky přechází z části zjišťující informace ohledně finančního zázemí zákazníka, k částem zjišťujícím zákaznickou potřeby v oblasti pojištění osob, majetku, penzijních produktů a kategorií „ostatní“. Na tuto část shromažďující zákaznická data navazuje část analytická, která definuje činnost investičního zprostředkovatele nebo jeho vázaného zástupce jako činnost buď spočívající v jednoduchém zprostředkování finančního produktu (služba přijímání a předávání pokynů), nebo zprostředkování s dodatečnou službou investičního poradenství.

V projednávaném sporu Navrhovatel v Záznamu o schůzce 1 vyplnil informace o své finanční situaci a finančních požadavcích a potřebách (část shromažďující data), Vázaný zástupce na základě těchto skutečností v poli „Doporučení zprostředkovatele“ doporučil ke sjednání jediný finanční produkt. V poli „Odmítnuté produkty“ není uvedený žádný finanční produkt a pole je kompletně nevyplněné.

Finanční arbitr ze vzájemného porovnání pole „Doporučení zprostředkovatele“, pole „Odmítnuté produkty“ a pole „Zprostředkované produkty“ v Záznamu o schůzce 1 zjistil, že Vázaný zástupce doporučil Navrhovateli pouze jeden finanční produkt (Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů) a tento produkt si Navrhovatel také skutečně vybral; současně nebyl předmětem doporučování Vázaného zástupce žádný jiný produkt – v poli „Odmítnuté produkty“, ale ani nikde jinde v Záznamu o schůzce 1 není zmíněn žádný jiný produkt.

Záznam o schůzce 1 (to samé současně platí pro Záznam o schůzce 2 a navýšení cílové částky) je tedy dokladem přímočaré a dominantní zprostředkovatelské činnosti, která vylučuje obecný a generický způsob poskytování poradenství, který je jediný přípustný v rámci investiční služby přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů; způsob prezentace doporučení postrádá i další základní náležitost obecného poradenství, kterým je neutrální předkládání více alternativ k investičnímu rozhodnutí zákazníka, neboť Záznam o schůzce 1 obsahuje individualizované doporučení konkrétního produktu (a investičních nástrojů), které směřovalo k nakládání s konkrétním investičním nástrojem. Finanční arbitr je tak přesvědčen, že jednání Vázaného zástupce naplnilo znaky poskytování investiční služby investičního poradenství podle § 4 odst. 2 písm. e) ve spojení s § 4 odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, a ten tuto službu poskytoval, přestože k jejímu poskytování neměl oprávnění.

Jednání Vázaného zástupce tak nemohlo být nikdy vyhodnoceno pouze v kvalifikaci služby přijímání a předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů, protože rozsah jeho činnosti obsah této služby prokazatelně přesahoval. Vázaný zástupce dlouhodobě vykonával pro Navrhovatele činnosti v oblasti zprostředkování a správy finančních služeb, přičemž byl s jeho majetkovou situací velice dobře obeznámen, a to minimálně v rozsahu informací (a finančních závazků), které jsou obsaženy ve shromážděných podkladech, zejména Investičním dotazníku 1 a 2, Záznamu o schůzce 1 a 2, smluvní dokumentaci Smlouvy Conseq a Pojistných smlouvách.

Ze shromážděných podkladů vyplývá, že Vázaný zástupce prokazatelně působil v roli administrátora finančních závazků Navrhovatele majícího komplexní přehled jak o jednotlivých smlouvách o finančních službách, tak o finančních souvislostech vyplývajících z vyhodnocení jejich souhrnu; na znalost Vázaného zástupce majetkových poměrů Navrhovatele, rozložení jeho portfolia finančních produktů a finančních cílů Navrhovatele nelze pohlížet izolovaným pohledem dílčích smluv o finančních službách, ale v celé jejich šíři

a synergii, kterou dlouhodobá a důvěrná spolupráce Vázaného zástupce s Navrhovatelem přinesla.

10.5.3 Investiční poradenství

S ohledem na kvalitativní, ale také kvantitativní rozsah činnosti Vázaného zástupce odpovídající množství smluv o finančních službách, které Vázaný zástupce zprostředkoval nebo alespoň pro Navrhovatele spravoval, lze uzavřít, že Vázaný zástupce Navrhovateli poskytoval dlouhodobé poradenství v oblasti finančních služeb (finanční poradenství), které pokrývalo více oblastí finančních služeb (pojistné a investiční produkty), jež současně zahrnovalo i následné sledování, hodnocení a příležitostné úpravy těchto smluv (tedy následný právní servis uzavřených smluv o finančních službách), a které vycházelo z detailní znalosti finančního zázemí Navrhovatele. Tento mezi Vázaným zástupcem a Navrhovatelem obvyklou praxí nastolený stav poskytování poradensko-asistenčních služeb, který se neomezoval jen na oblast investic, nelze k okamžiku uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v žádném ohledu zredukovat na pouhé zprostředkování obchodů s investičními nástroji a poskytnutí investiční služby přijímání a předávání pokynů podle § 4 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Investiční poradenství je individualizovanou investiční radou, která je zákazníkovi profesionálním poskytovatelem investiční služby prezentována jako vhodná. Podobně argumentoval i Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. 23 Cdo 3695/2013, když konstatoval, že: *„[z]ákladním znakem investičního poradenství je jeho individualizace vůči zákazníkovi a vůči investičnímu nástroji. Investiční poradenství má být individualizované poradenství, „šité na míru“ každého jednotlivého klienta. Tento požadavek předpokládá povinnost investičního poradce zjistit si o klientovi před poskytnutím služby nezbytné informace, na základě kterých je schopen formulovat vhodné investiční doporučení.“*

Finanční arbitr posuzoval, jak individuální doporučení Vázaného zástupce k uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a prodej podílových listů (a následné navýšení cílové částky a měsíční investice), které Vázaný zástupce Navrhovateli prezentoval jako vhodné, odpovídalo zjištěným informacím o Navrhovateli a zda toto doporučení bylo v souladu s požadavkem odborné péče pro Navrhovatele skutečně vhodné.

Obsahem pojmu odborná péče jsou konkrétní jednání, která vzhledem k jejich různorodosti nelze výslovně zákonem podchytit a taxativně vymezit. Je tedy na posouzení konkrétního jednání, zda patří do rozsahu tohoto pojmu, a to vždy vzhledem k účelu právní úpravy a v souvislosti s výkonem nějaké činnosti a nikoli samostatně, tedy i při poskytování služby investičního poradenství. Odborná péče se přitom liší v jednotlivých stádiích jednání poskytovatele investiční služby. Při prvotním jednání se zákazníkem se odborná péče projevuje zejména v poskytnutí pravdivých a úplných informací o investičních nástrojích a službách včetně upozornění na riziko. Před uzavřením samotné smlouvy při poskytování investičního poradenství je pak zásadní zjistit od zákazníka podstatné informace a odborně je vyhodnotit, aby byl investiční nástroj vybrán vhodně. Vztah mezi zákazníkem a poskytovatelem investičních služeb je postaven na důvěře zákazníka v odborné, profesionální a kvalifikované jednání poskytovatele, proto je nutné, aby poskytovatel investičních služeb vynaložil vysokou míru pečlivosti při jednání se zákazníkem.

Finanční arbitr v posuzovaném sporu zjistil, že si Navrhovatel Smlouvou Conseq nepředplatil pravidelné investiční služby, ale investoval jednorázově. V tomto ohledu nelze uzavřít, že by Smlouva Conseq a Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů byly co do cíle a způsobu investice identické – naopak, každá sloužila jiné investiční strategii. Pokud však Navrhovatel požadoval investovat pravidelně, musel uzavřít rámcovou investiční smlouvu novou a uhradit vstupní poplatek, který podle Investiční modelace Classic Invest činil 45.000 Kč a podle Investiční modelace ČPI 1 34.951 Kč. Finanční arbitr proto dovozuje, že Navrhovatel pořídil Podílové fondy výhodněji prostřednictvím Smlouvy o podmínkách pro

koupi a odkup podílových listů než by učinil prostřednictvím potencionální nové smlouvy uzavřené se společností Conseq a nelze tedy přisvědčit tvrzení Navrhovatele, že uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů nemělo v tomto ohledu ekonomický prospěch.

Mezi Navrhovatelem a Institucí II je dále nesporné, že u Navrhovatele došlo k převodu plateb z Pojistné smlouvy ČP na Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů. Navrhovatel neprokázal své tvrzení, že měl na Pojistné smlouvě ČP uhrazenou nějakou formu vstupního poplatku. U pojistných smluv investičního životního pojištění se obecně nehradí vstupní poplatek, ale tzv. počáteční náklady. Navrhovatel však nijak nedoložil výši těchto nákladů a není tedy možné objektivně zhodnotit, zda uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů bylo v tomto ohledu ekonomicky nevýhodné.

I kdyby však uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů pro ekonomicky výhodné v tomto smyslu nebylo, není správný závěr Navrhovatele, že o vhodnosti produktu rozhoduje pouze výše vstupního poplatku. Investiční životní pojištění je primárně pojistným produktem, jehož účelem je i přes navázání tvorby kapitálové rezervy na výkonnost investičních fondů a nesení investičního rizika pojistníkem, převzetí pojistného rizika pro případ smrti pojištěného nebo převzetí rizika spojeného s potřebou vyššího finančního obnosu v případě dožití se určitého věku; finanční atributy investičního životního pojištění jsou proto značně odlišné od finančních produktů kolektivního investování, a to v míře, která vylučuje jejich vzájemné porovnání v rozsahu jejich výhodnosti za účelem zhodnocování peněžních prostředků (např. daňové zvýhodnění a likvidita produktu).

Finanční arbitr posuzoval i vhodnost rady Vázaného zástupce k provedení investice do Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů. Finanční arbitr zjistil z Investičního dotazníku 1, že Smlouva o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů odpovídala znalostnímu a zkušenostnímu profilu Navrhovatele a současně odpovídala požadavkům a cílům Navrhovatele a jeho finančnímu zázemí tak, jak vyplývají z informací, které Navrhovatel uvedl v Záznamu o schůzce 1. Současně šlo o smlouvu sjednávající typ pravidelné investice, kterou Navrhovatel ve svém portfoliu finančních produktů doposud neměl.

Finanční arbitr z předložených podkladů nezjistil, že Vázaný zástupce při sjednání Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů porušil povinnost jednat s odbornou péčí ve smyslu § 32a odst. 7 zákona o podnikání a kapitálovém trhu a tedy ani Instituce II neporušila povinnost jednat s odbornou péčí ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

10.5.4 Vhodnost investiční rady k navýšení měsíční částky investice

Finanční arbitr zjistil, že Vázaný zástupce již za tři měsíce po uzavření Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů doporučil Navrhovateli zvýšit měsíční investici o 10.000 Kč (na celkových 20.000 Kč měsíčně), se současným zvýšením cílové částky a tedy i vstupního poplatku. Pro tuto změnu však neexistoval objektivní důvod, protože porovnáním Investičního dotazníku 1 a 2 a Záznamu o schůzce 1 a 2 finanční arbitr zjistil, že se na finanční situaci Navrhovatele, jeho investičních cílech, zkušenostech ani znalostech nic nezměnilo.

Navrhovatel v Záznamu o schůzce 2 uvedl, že jeho čisté měsíční příjmy jsou 25.000 Kč a nemá žádné závazky. Přitom Vázaný zástupce musel vědět, že Navrhovatel pravidelně plní na pojistných smlouvách. Není přitom v souladu s požadavkem odborné péče neupozornit Navrhovatele na zjevný rozpor skutečného stavu jeho finančních závazků a informací uvedených Navrhovatelem do Záznamu o schůzce 1 a 2.

Ze Záznamu o schůzce 2 finanční arbitr zjistil, že Vázaný zástupce doporučil navýšení měsíční částky na dvojnásobek s odůvodněním „*snižování investičního rizika postupným ukládáním do akciových OPF*“. Finanční arbitr ze shromážděných podkladů nezjistil, že navýšení cílové částky na dvojnásobek korelovalo se změnou majetkové situace Navrhovatele nebo změnou jeho finančních cílů. V situaci, kdy rozložení poměru investic do podílových listů jednotlivých Podílových fondů zůstalo zachováno, nemá pouhé zvýšení investované částky za výsledek snížení rizika a v tomto ohledu je rada Vázaného zástupce pro Navrhovatele vadná, a proto nevhodná a tedy v rozporu s jednáním s odbornou péčí.

Vázaný zástupce navíc měl vyhodnotit, že pro osobu s čistým příjmem 25.000 Kč, disponibilní rezervou ve výši 300.000 Kč, závazky ve formě minimálně několika pojistných smluv a vyživující jednu osobu, je měsíční investice ve výši 20.000 Kč ve zjevném nepoměru s jejím finančním zázemím. Navíc odporuje informaci uvedené v Investičním dotazníku 2, kde Navrhovatel označil, že výše jeho příjmů k pravidelné investici „...*jedná se o nevýznamnou část hodnoty mého majetku (resp. malou část příjmů)*“, což zřejmě neodpovídá skutečnosti, kdy pravidelná investice byla 20.000 Kč a příjmy Navrhovatele 25.000 Kč (tedy 80 %, a to navíc bez započítání závazků). I kdyby Navrhovatel prostředky na hrazení Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů získal z rezervy, vydržela by mu tato pouze na 15 měsíců, přičemž investiční horizont byl sjednán na 10 let a navíc finanční rezerva slouží na krytí nahodilých výdajů a její postupné uvolňování do akciových fondů nelze považovat za vhodnou finanční radu.

Lze tedy přisvědčit tvrzení Navrhovatele, že důvodem pro navýšení cílové částky byla motivace Vázaného zástupce získat provizi bez zohlednění zájmů Navrhovatele.

Instituce II tedy porušila povinnost jednat s odbornou péčí podle § 32 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu při poskytování služby investičního poradenství, protože Vázaný zástupce doporučil úpravu investičního produktu (ve formě navýšení investované částky), která pro Navrhovatele s přihlédnutím k jeho osobní situaci zjevně nebyla vhodná a neodpovídala jeho finančnímu zázemí.

10.6 Právní kvalifikace jednání Navrhovatele

Ze Záznamu o schůzce 2, z části „*Základní ukazatele finanční situace klienta*“ finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel nepravdivě sdělil informaci o celkové výši závazků a celkové výši pravidelných měsíčních splátek závazků ve výši 0 Kč.

Ze shromážděných podkladů a tvrzení Navrhovatele finanční arbitr zjistil, že Navrhovatelovo portfolio smluv o finančních službách se skládalo v průběhu spolupráce s Vázaným zástupcem až z šesti smluv, přičemž více jednotlivých smluv vždy pokrývalo stejnou oblast finančních služeb, Navrhovatel tedy již měl zkušenosti s fungování pojistných a investičních produktů a znal náležitosti jejich fungování.

Ani poskytnutí investičního poradenství nezbavuje zákazníka jako spotřebitele odpovědnosti za finanční rozhodnutí, resp. odpovědnosti za správu svého finančního majetku. Není předmětem projednávaného sporu zabývat se důvody, které Navrhovatele vedly k navýšení měsíční investice v rámci Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů na dvojnásobek. Šlo však o jeho finanční rozhodnutí, které bylo dobrovolné, a závazky z navýšení vyplývající Navrhovatel následně plnil. Jen samotný Navrhovatel musel vědět, jaké důvody a investiční úvahy ho vedly k tomu, aby navýšil částku měsíční investice z 10.000 Kč na 20.000 Kč, přestože jeho čisté měsíční příjmy činily 25.000 Kč. Navrhovatel současně musel vědět, že navýšení cílové částky investice, které je s navýšením měsíční částky investice spojeno, je zpoplatněno novým poplatkem, protože rozšiřuje rozsah předplacených investičních služeb.

Finanční arbitr z Žádosti o pravidelné investování, prostřednictvím které Navrhovatel navýšil měsíční investici a cílovou částku, zjistil, že podle části V. je součástí Žádosti o pravidelné investování mimo jiné Ceník. Z Ceníku, který Navrhovatel sám předložil, vyplývá povinnost zaplatit vstupní poplatek a z Výpisu z účtu vyplývá, že Navrhovatel vstupní poplatek uhradil ve výši 34.078,39 Kč v první navýšené platbě po podepsání Žádosti o pravidelné investování. Navrhovatel tedy věděl, jak vysoký vstupní poplatek bude v případě navýšení částky měsíční investice a tedy i cílové částky povinen uhradit.

Navrhovatel při sjednání Žádosti o pravidelné investování neposkytl pravdivé informace o svém finančním zázemí a nepostupoval obezřetným způsobem, když nevyvodil závěr ze skutečnosti, že k vytvoření závazku měsíční investice ve 20.000 Kč na Smlouvě o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů musel odpovídající částku získat z jiných, dříve uzavřených, smluv. Důsledek takového jednání však není možné přičítat jinému subjektu, než je Navrhovatel, neboť šlo o platné jednání realizující investiční vůli Navrhovatele.

Navrhovatel tedy nejednal v souladu s obecnou prevenční povinností dostatečně pozorně, aby zamezil vzniku škody. Podle § 415 starého občanského zákoníku platí „[k]aždý je povinen počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.“ Povinnost předcházet škodám platí i ve vztahu k vlastnímu majetku (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 20. 2. 2002, sp. zn. 25 Cdo 2471/2000), a proto i Navrhovatel byl vázán touto povinností, kterou v projednávaném sporu porušil.

10.7 Nárok Navrhovatele na náhradu škody

Podle § 373 obchodního zákoníku platí, že „[k]do poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.“

Předpoklady odpovědnosti za škodu jsou porušení právní povinnosti, vznik škody, příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a absence okolností vylučujících odpovědnost.

Finanční arbitr dovodil, že Vázaný zástupce porušil povinnost jednat s odbornou péčí ve smyslu § 32a odst. 7 ve spojení s § 15a odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Škoda je podle ustálené soudní judikatury a právní vědy vymezena jako majetková újma, která je objektivně vyčíslitelná v penězích. Povaha samotné újmy spočívá buď v reálném zmenšení existujícího majetku (skutečná škoda), nebo v jeho nezvětšení, ačkoliv je bylo možné očekávat (ušlý zisk).

Finanční arbitr posuzuje v projednávaném sporu jako vzniklou škodu vstupní poplatek, který uhradil Navrhovatel Instituci I za navýšení cílové částky u Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů; jde tak o okolnost, zakládající reálné zmenšení existujícího majetku.

Finanční arbitr při posuzování příčinné souvislosti odkazuje na závěry Nejvyššího soudu v rozhodnutí ze dne 4. 3. 2015, sp. zn. 30 Cdo 840/2014, [zdroj: www.nsoud.cz], že „[j]e běžné, že se kauzálního děje účastní více skutečností, které vedou ke vzniku škody. Mezi takovými skutečnostmi je však třeba identifikovat právně relevantní příčinu vzniku škody. Z celého řetězce všeobecné příčinné souvislosti (v němž každý jev má svou příčinu, zároveň však je příčinou jiného jevu) je třeba sledovat jen ty příčiny, které jsou důležité pro odpovědnost za škodu. Musí jít o skutečnosti podstatné, bez nichž by ke vzniku škody nedošlo. Pro existenci kausálního nexu je nezbytné, aby řetězec postupně nastupujících

příčin a následků byl ve vztahu ke vzniku škody natolik propojen, že již z působení prvotní příčiny lze důvodně dovozovat věcnou souvislost se vznikem škodlivého následku.“

Vázaný zástupce porušil svoji právní povinnost neposkytnout Navrhovateli investiční službu investičního poradenství, protože k jejímu poskytnutí nebyl oprávněn, přičemž na základě jím nevhodně poskytnutého investičního poradenství navýšil Navrhovatel cílovou částku na Smlouvě o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů. Neoprávněně a nevhodně poskytnuté investiční poradenství potom bylo zásadním činitelem a podstatnou skutečností v souběhu dvou skutečností, které s nutnou mírou závažnosti (adekvátnosti) vedly ke vzniku škody. Současně lze uzavřít, že individualizované doporučení ke sjednání Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů bylo skutečností, bez níž by ke vzniku škody nedošlo.

Ve sporu Navrhovatele s Institucí II nenastala ani okolnost vylučující odpovědnost Instituce II podle § 374 obchodního zákoníku, za kterou se považuje překážka, jež *„nastala nezávisle na vůli povinné strany a brání jí ve splnění její povinnosti, jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala, a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídala“*.

Finanční arbitr v projednávaném sporu došel k závěru, že Instituce II naplnila předpoklady odpovědnosti za škodu, a proto nese odpovědnost za vznik škody, která vznikla jednáním Vázaného zástupce.

10.8 Spoluzavinění Navrhovatele

Finanční arbitr zjistil, že ke vzniku škody došlo nejen jednáním Vázaného zástupce (a Instituce II), ale současně i jednáním samotného Navrhovatele.

Finanční arbitr považuje za nutné posoudit, zda v projednávaném sporu byly naplněny předpoklady pro spoluzavinění poškozeného a spoluúčasti na vzniklé škodě, jak je upravuje § 441 starého občanského zákoníku: *„[b]yla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám.“* Použití starého občanského zákoníku je možné i v případě, kdy se konkrétní odpovědnostní vztah posuzuje podle obchodněprávní úpravy, protože obchodní zákoník neobsahuje komplexní úpravu odpovědnosti za škodu a tak se v otázkách neupravených obchodním zákoníkem použije občanskoprávní úprava obsažená ve starém občanském zákoníku.

Finanční arbitr považuje předpoklady pro spoluodpovědnost poškozeného, Navrhovatele, ve smyslu § 441 starého občanského zákoníku za naplněné.

Předpoklady odpovědnosti podle § 420 starého občanského zákoníku jsou protiprávní úkon (jednání), vznik škody, příčinná souvislost mezi protiprávním úkonem a škodou, a rovněž zavinění.

Finanční arbitr dovodil, že Navrhovatel svým neobezřetným jednáním porušil právní povinnost předcházet vzniku škod a jednal tak protiprávně; současně dovodil, že úhradou vstupního poplatku při navýšení byl neoprávněně zmenšen majetek Navrhovatele a došlo tak ke vzniku škody.

Jednání Navrhovatele spočívající v porušení prevenční povinnosti je jednáním zaviněným, přičemž formou se jedná o zavinění vědomě nedbalostní, jelikož Navrhovatel věděl, že jeho jednáním může být způsobena škoda na vlastním majetku, a že je jeho povinností věnovat zvýšenou pozornost studiu předšmluvní dokumentace.

Ze shromážděných podkladů a jejich právního posouzení vyplývá, že Navrhovatel nebyl dostatečně pozorný ke správě svých věcí, nedostatečným způsobem vyhodnotil fakt, že

navýšená částka investice tvoří zásadní část jeho příjmů a že na její hrazení nemá ve vztahu k délce investičního horizontu dostatek finančních prostředků, neřešil rozpor mezi svou skutečnou finanční situací a informacemi obsaženými v Investičním dotazníku 1 a 2, Záznamu o schůzce 1 a 2, Investiční modelací Classic Invest a Investiční modelací ČPI, a to zejména v jejich vzájemném souhrnu. Navrhovatel současně uvedl informace, které byly nepravdivé – celková výše závazků a pravidelné měsíční splátky závazků ve výši 0 Kč – ačkoliv byl zavázán v několika smlouvách o finančních službách, na něž posílal pravidelné měsíční platby.

Pokud Navrhovatel uváděl do Záznamu o schůzce 2 vědomě nesprávné a nepravdivé informace, neověřil si základní informace o nákladových vlastnostech produktu a především své vlastní finanční možnosti, umožnil Vázanému zástupci zpracovat informace způsobem, který neodpovídá potřebám Navrhovatele, které při sjednání Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů podle svých tvrzení měl. Navrhovatel se tak významně podílel na vzniklé škodě svým vlastním zaviněným jednáním – jeho neobezřetné jednání bylo druhou kvalifikovanou příčinou vzniku škody.

Finanční arbitr proto považuje za spravedlivé takové řešení projednávaného sporu, kdy Navrhovatel a Instituce II ponosou rovným dílem náhradu škody, protože bez spoluzavinění obou stran by škoda v daném případě nevznikla. Podíl obou stran na vzniklé škodě je zároveň v rozsahu množství defektních aktů kvantitativně i kvalitativně srovnatelný; přestože v jednání Vázaného zástupce není možné nevidět účelový kalkul směřující k získání provize za navýšení cílové částky u Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů, hrubá neobezřetnost, laxnost a naivnost Navrhovatele ve správě jeho majetkových práv připustily realizaci jednání Vázaného zástupce, když pouze standard obezřetnosti jednání průměrného spotřebitele by stačil k tomu, aby ke vzniku škody vůbec nedošlo.

Finanční arbitr přitom zohlednil i skutečnost, že Vázaný zástupce jednal úmyslně, zatímco Navrhovatel nedbalostně. I v případě, kdy je spoluzavinění dvou stran založeno na nedbalostním jednání jedné a úmyslném jednání druhé strany, je rozdělení podílu na škodě na poloviny, které je odůvodněné shodným kvantitativním i kvalitativním rozsahem defektních aktů, konzistentní s judikaturou Nejvyššího soudu České republiky; finanční arbitr v tomto ohledu odkazuje na závěry Nejvyššího soudu České republiky v rozsudku ze dne 28. 7. 2015, sp. zn. 25 Cdo 2659/2013, že „[o]dvolací soud – ve shodě se soudem prvního stupně – dospěl k závěru, že žalovaná 2) porušila přinejmenším svoji prevenční povinnost podle § 415 obč. zák., když ponechala po dobu několika dní odstavené vozidlo bez dohledu na parkovišti u čerpací stanice s omezenou dobou parkování, čímž neznámému pachateli umožnila přístup k vozidlu, z něhož odcizil motorovou naftu a současně způsobil únik motorové nafty do sběrného kanálu čerpací stanice, jehož následky byla žalobkyně nucena na své náklady odstranit. Uvedené porušení prevenční povinnosti posoudil tak, že žalovaná 2) odpovídá (vedle neznámého pachatele) žalobkyni za vzniklou škodu v rozsahu 50 %.“

Instituce II a Navrhovatel tak nesou společnou odpovědnost za škodu způsobenou úhradou vstupního poplatku za předplacenou investici na Smlouvě o koupi a odkup podílových listů, který vznikl v souvislosti s navýšením cílové částky, tj. ve výši 34.078,39 Kč v polovičním rozsahu, ve dvou vzájemně rovných dílech, tedy v rozsahu částky výši 17.039,20 Kč. Výši škody nebude potom limitovat ani již uskutečněné plnění Instituce I na Smlouvě o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů, neboť rozhodující pro určení výše škody je zmenšení majetku Navrhovatele, které by nenastalo v případě, kdy by nedošlo k navýšení cílové částky na Smlouvě o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů v rozporu se zájmy Navrhovatele.

11. K výroková nálezu

V rozsahu nároku vůči Instituci I, ve kterém vzal Navrhovatel svůj návrh zpět, finanční arbitr řízení zastavil.

Finanční arbitr dovodil, že za jednání Vázaného zástupce je odpovědná Instituce II. Finanční arbitr zjistil, že Vázaný zástupce doporučil Navrhovateli uzavřít Smlouvu o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů a poskytl Navrhovateli investiční službu investičního poradenství, kterou v posuzovaném případě nebyl oprávněn poskytnout.

Finanční arbitr dovodil, že investiční rada Vázaného zástupce navýšit částku pravidelné měsíční investice na dvojnásobek byla nevhodná. Na základě navýšení cílové částky u Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů vznikla Navrhovateli povinnost uhradit vstupní poplatek ve výši 34.078,39 Kč, kterou došlo ke zmenšení Navrhovatelova majetku a vzniku škody.

Finanční arbitr dovodil, že Navrhovatel porušil při navýšení částky pravidelné měsíční investice u Smlouvy o podmínkách pro koupi a odkup podílových listů vlastní prevenční povinnost a nese tak ve smyslu § 441 starého občanského zákoníku škodu rovným dílem, tj. v rozsahu částky 17.039,20 Kč. V rozsahu spoluzavinění Navrhovatele potom Instituce II nenese odpovědnost za škodu, což znamená, že Instituce II odpovídá za škodu ve výši 17.039,20 Kč.

Podle § 559 odst. 2 starého občanského zákoníku musí být dluh plněn řádně a včas. Podle § 517 odst. 1 starého občanského zákoníku platí, že „*dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení*“, a podle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení, že „*[j]de-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroků z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis*.“ Podle § 563 starého občanského zákoníku platí, že „*není-li doba splnění dohodnuta, stanovena právním předpisem nebo určena v rozhodnutí, je dlužník povinen splnit dluh prvního dne poté, kdy byl o plnění věřitelem požádán*.“

Navrhovatel Instituci II před podáním návrhu na zahájení řízení před finančním arbitrem k plnění nevyzval, vyzval ji až v rámci probíhajícího řízení dne 18. 7. 2016, proto Instituce II měla povinnost plnit dne 19. 7. 2016. Ode dne 20. 7. 2016 je tak Instituce II v prodlení s plněním peněžitého dluhu, a od tohoto okamžiku má Navrhovatel nárok na úroky z prodlení z částky představující výši škody, tj. z částky 17.039,20 Kč.

Výše úroku z prodlení se určí podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení (dále jen „Nařízení vlády“), neboť k prodlení došlo za účinnosti tohoto nařízení (tj. po 1. 1. 2014, viz § 19 odst. 1 Nařízení vlády). Podle § 2 Nařízení vlády „*[v]ýše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů*.“

K prodlení došlo dne 20. 7. 2016, tedy pro určení výše úroku z prodlení je rozhodná repo sazba stanovená k prvnímu dni druhého kalendářního pololetí roku 2016. Výše repo sazby stanovená Českou národní bankou k prvnímu dnu tohoto kalendářního pololetí byla 0,05 %. Výše úroků z prodlení je tedy ročně 8,05% (0,05 + 8 procentních bodů).

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezu.

Poučení:

Proti tomuto nálezu lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr

Doručuje se
Navrhovatel – datová schránka zástupce ■
Instituce I – datová schránka ■
Instituce II – datová schránka ■

